

Михаил Лъкатник
Мишкина работа

Мишка стара, мишка сива, мишка дива и страхлива тръгна някога да дири през гори, поля, баири за момчето си жена.

Ходи, тича, пада, става и посред нощ, по луна, нейде в горската дъбрава заек дългоух съзря и зарадвана го спря.

– Здравсти, зайченце игриво!

– Здравсти, мишчице гризлива. Где тъй късно по луна?

– Тръгнах, зайко, да подиря за синчето си жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Ти си, зайко дългоух, с много тънък, остър слух, с бързи, пъргави крака. Хайде, стискай ми ръка. Имаш осем дъщери, всички смели и добри. Братко, дай от тях една на сина ми за жена.

– Давам, мишчице добра, ала в нашата гора има по-голям герой!

– Казвай, зайко, кой е той?

– Ох! По гърба ми страх пролазва... Кумчо-вълчо той се казва.

Хукна през поля, баири мишката – вълка да дири. Ходи, тича, пада, става, нейде в гъстата дъбрава най-подире го съзря и зарадвана го спря.

– Кумчо-вълчо, брат бъди ми! Моля ти се, помогни ми!

– Казвай, мишко сивокожа, що душата ти тревожи?

– Тръгнах, Кумчо, за сина да подиря аз жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Няма в горския шумак, знам, от тебе по юнак. Имаш ти две дъщери, двете смели и добри. Вълчо, дай от тях една на сина ми за жена!

– Давам, мишчице добра, ала в нашата гора има по-голям герой!

– Казвай, Вълчо, кой е той?

– Много пчелен мед обича и се Мечо той нарича...

През поля и през баири мишката мечока дири. Ходи, тича, пада, става, слънцето кога изгря, нейде в гъстата дъбрава радостна го тя съзря.

– Здравсти, Мечо. Брат бъди ми! Моля ти се, помогни ми!

– Казвай, мишко сивокожа, що сърцето ти тревожи?

– Тръгнах, Мечо, за сина да подиря аз жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Няма в горския усой, знам, от тебе по герой! А пък твоите дъщери тъй са умни, тъй добри... Мечо, дай от тях една на сина ми за жена!

– Бива, мишчице добра, ала в нашата гора има по-голям герой!

– Казвай, Мечо, кой е той?

– Той лъвът е, мишко сива, господар в гората дива!

През гори, поля, баири мишката лъва подири. Ходи, тича, пада, става, най-подире го съзря и зарадвана го спря.

– Здрасти!

– Здрасти!

– Брат бъди ми, моля ти се помогни ми!

– Казвай, мишко сивокожа, що сърцето ти тревожи!

– Тръгнах, братко, за сина да потърся аз жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Няма в горския шумак, знам, от тебе по юнак. А пък твоите дъщери тъй са силни, тъй добри. Моля ти се дай една на сина ми за жена...

– Бива, мишко опашата, ала знай, че на земята има по-голям герой: умният човек е той!

През гори, поля, баири мишката човека дири. Най на края го съзря и зарадвана го спря.

– Хей, човече, брат бъди ми! Моля ти се, помогни ми!

– Казвай, мишчице гризлива, що душицата ти свива?

– Тичам, братко, за сина. Търся му добра жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Ти си силен и безстрашен, всички се от тебе плашат. А пък твоята дъщеря тъй е умна, тъй добра! Дай я, братко, за жена още днеска на сина!

– Бива, мишко, да я дам! Работата, виж, е там, че от мене по юнак има на света все пак!

– Кой е той? Кажй веднага!

– Слънцето е, мишко драга. То с лъчите си огрява всичко живо на земята, то живот и сили дава на житата и цветята. Никой, мишко сивокожа, без лъчите му не може нито ден да преживее. То ни храни, то ни грее!...

През гори, поля, балкани, през реки и океани сто дни мишката вървя и при слънцето се спря.

– Здрасти!

– Здрасти!

– Брат бъди ми. Моля ти се, помогни ми!

– Казвай, мишко сивокожа, що сърцето ти тревожи?

– Тичам, Слънчо, за сина. Диря му добра жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Ти си силен, ти си смел, волен си като орел. Ти огряваш вредом всички, топлиш зверове и птички. А пък твоята дъщеря тъй е умна, тъй добра. Дай я, братко, за жена още днеска на сина...

– Бива, мишко, да я дам! Работата, виж, е там, че от мене по юнак има на света все пак...

– Кой е той? Кажи веднага!

– Облакът е, мишко драга. Той е силен, той е смел, той лети като орел. Щом поиска, мишко сива, той лъчите ми закрива...

През гори, поля, балкани, през реки и океани сто дни мишката вървя и при облака се спря.

– Здравсти!

– Здравсти!

– Брат бъди ми! Моля ти се, помогни ми!

– Казвай, мишчице гризлива, що душицата ти свива?

– Тръгнах, братко, за сина да подиря аз жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Ти си силен, ти си смел, ти летиш като орел. А пък твоите дъщери тъй са умни, тъй добри. Облаченце, дай една на сина ми за жена...

– Бива, мишке, да ти дам! Работата, виж, е там, че от мене по юнак има на света все пак.

– Кой е той? Кажи веднага!

– Вятърът е, мишко драга! Той где иска – там отивам, там дъжда си аз изливам.

През гори, поля, балкани, през реки и океани много мишката вървя и при вятъра се спря.

– Здравсти!

– Здравсти!

– Брат бъди ми! Моля ти се, помогни ми!

– Казвай, мишко сивокожа, що сърцето ти тревожи?

– Тръгнах, ветре, за сина да подиря аз жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Ти си силен, ти си смел и летиш като орел. А пък твоите дъщери тъй са умни, тъй добри. Дай ти, Вятърко, една на сина ми за жена...

– Бива, мишке, да ти дам. Работата, виж, е там, че от мене по юнак има на света все пак.

– Кой е той? Кажи веднага!

– Планината, мишко драга. Векове по нея духам, надали ще я издухам.

През гори, поля, баири тръгна мишката да дири планината непозната. Най-подире я съзря и при нея се поспря.

– Здравсти!

– Здравсти!

– Помогни ми! И сестрица ти бъди ми!

– Казвай, мишко опашата, що тревожи ти душата?

– Диря, сестро, за сина силна и добра жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Знам, че твоите дъщери са и силни, и добри. Ти, сестрице, дай една на сина ми за жена.

– Бива, мишко, да ти дам, но бедата, виж, е там, че от мене по юнак има на света все пак.

– Кой е той? Кажу веднага!

– Гледай долу, мишко драга. Векове тече реката и разкъртва ми снагата. Ден и нощ тя с мен се бори, хиляди злини ми стори!

Взе си сбогом с планината мишката и спря реката.

– Здрасти!

– Здрасти!

– Помогни ми и сестрица ти бъди ми!

– Казвай, мишко сивокожа, що душата ти тревожи?

– Диря, сестро, за сина силна и добра жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, храбър род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Знам, че твоите дъщери са и бързи, и добри. Ти, сестрице, дай една на сина ми за жена.

– Бива, мишко. Да ти дам. Работата, виж, е там, че от мене по юнак има на света все пак.

– Кой е той? Кажу веднага!

– Той е къртът, мишко драга. Бреговете ми копае, нищичко не ще да знае. Ден и нощ се с него боря, но какво ли ще му сторя?

Дупка мишката съзря и при кърта се завря.

– Здрасти!

– Здрасти!

– Брат бъди ми! Моля ти се, помогни ми!

– Казвай, мишко опашата, що тревожи ти душата?

– Диря, братко, за сина умна и добра жена. Но да бъде тя от славен, от прославен, силен род, та от котките да пази мишия страхлив народ. Знам, че твоите дъщери са и умни, и добри. Моля ти се, дай една на сина ми за жена.

– Бива! Ето, имам три. Ти една си избери!

В мрака мишката се звери, най-добрата да намери. Пипна най-подир едната, рече:

– Таз ще е снахата! Хайде, свате, кърте стари, събери отвред сватбари. Сватба с музика се прави, младите да бъдат здрави...

Сватба дигнаха голяма. Разлюляха чак балкана. Цяла нощ играха, пиха и добре се веселиха.

А когато рано-рано слънце позлати балкана, гледа мишката – горката, – сляпа ѝ била снахата. Писна мишката, заплака и сина си жив оплака.

Духна вятърът и рече:

– Който, мишко, тъй избира, сляпа за снаха намира!

Всички гости го разбраха и на мишката се смяха.

КРАЙ

© Михаил Лъкатник

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9161>]